

OECD Journal on Development

**Development Co-operation - 2005 Report - Efforts and Policies of the
Members of the Development Assistance Committee
Volume 7 Issue 1**

Summary in Danish

OECD Journal om Udvikling

**Udviklings samarbejde – 2005 rapport – Indsats og politik hos
medlemmerne i Komitéen for Udviklingsbistand
Bind 7 Udgave 1**

Sammendrag på dansk

Denne rapport giver indsigt i nogle af de store og meget vanskelige sager, som medlemmerne har udarbejdet til behandling i 2005. Når donorlandene det årlige mål på USD 130 milliarder senest i 2010? Hvor sendes bistanden hen, og kan den anvendes på mere effektiv vis? Giver teknisk samarbejde – betaling af eksperter fra industrilande for at arbejde i udviklingslande – nogen mening? Gøres der tilstrækkeligt for at stimulere vækst, så det kommer fattige mennesker til gode? Hvilke konklusioner kan vi drage fra vore kollektive, mislykkede bestræbelser for at opnå ligestilling mellem kønnene i skolernes målsætning i 2005?

Hvis donorerne skal nå det aftalte 2010 mål, skal hastigheden for bistandsniveauerne øges hurtigt med 60% mellem 2004 og 2010. Dette betyder en gennemsnitlig forøgelse på over 8% pr. år på et tidspunkt, hvor OECD-budgetter er under stort pres. På kort sigt forudses der åbenbart et bistands'boom' i ODA, men en stor del heraf er afskrivning af userviceret gæld til en håndfuld lande, og det vil ikke indebære en øget ressourceoverførsel til størstedelen af udviklingslandene.

Der er ingen tvivl om, at udviklingssager har haft en ekstraordinær profil i 2005. Året begyndte med, at verden var fanget i fascination over den rystende ødelæggelse forårsaget af tsunamien i det Indiske Ocean den 26. december 2004, og den enestående bidragsstrøm ikke blot fra regeringer men også fra almindelige mennesker overalt på kloden. I juli viste fødevarekrisen i Niger skrøbeligheden i det internationale system i forbindelse med håndteringen af en langt mere forudsigelig humanitær nødsituation. En usædvanlig voldsom orkansæson i Karibien og Den Mexicanske Golf, og et katastrofalt

jordskælv i Kashmir i oktober samt flere beviser på problemer med fødevarer sikkerheden i det sydlige Afrika betød, at der ikke var pause i efterspørgslen efter humanitær bistand.

På den politiske side tog OECD ministerrådets møde i maj godt imod en OECD-erklæring om en opfølgning af Millennium Declaration og Monterrey Consensus, der forpligter OECD-lande til at intensivere indsatsen for at overholde Millennium Development Goals (MDG'ere). G8 topmødet i Gleneagles i juli og FN generalforsamlingens topmøderunde i september havde til formål at sætte udviklingssager øverst på den internationale agenda parallelt med de tæt knyttede spørgsmål omkring klimaændringer samt sikkerhed og menneskerettigheder. Året sluttede med Verdenshandelsorganisationens (WTO) møde i Hong Kong, hvor fokus var lagt på, hvordan man kan tilsikre opnåelsen af Doha-løftet om en "Udviklingsrunde".

Denne profil er blevet matchet af **tungtvejende analyser**. I januar kom FN Millennium Project med en rapport om, hvordan man kunne ændre Millennium Development Goals (MDG'ere) fra at være en global forhåbning til at blive en realitet for alle udviklingslande. Rapporten fremhævede, at – under forudsætning af eksisterende trends – de fleste målsætninger ville blive forbigået i mange udviklingslande og overgangslande, og den argumenterede for at bruge de eksisterende værktøjer så som Poverty Reduction Strategies (PRS'ere) på en mere ambitiøs og omfattede måde, komplementeret med andre foranstaltninger så som "hurtiggevinster" i form af opskalerede interventioner ved brug af afprøvede linier. Aftalen på septembers Millennium-topmøde om at etablere en fredsopbyggende kommission underbyggede det internationale samfunds tilsagn om at forebygge voldsom konflikt og støtte lande i at foretage overgangen fra krig til fred. Også i marts afleverede den britisk-finansierede Kommission for Afrika sin rapport, der indeholdt et vidtrækkende sæt forslag til, hvordan både afrikanske lande og deres udviklingspartnere kan reagere på de udfordringer, kontinentet står overfor. OECD og den økonomiske Kommission for Afrika komplementerede dette arbejde med den første gensidige gennemgang mellem Afrika og OECD. Verdensbankens verdensudviklingsrapport indeholdt en ny analyse af vigtigheden af lighed i udviklingsprocessen.

I løbet af året så vi også nogle faktiske handlinger. Afslutningen på **Multifibre Arrangement** – den sidste handling i Uruguay Runden – udløste bemærkelsesværdige ændringer i tekstilhandelsmønstre til trods for, at den var smertefuld for mange leverandører i udviklingslandene og midlertidigt blev indskrænket på grund af genindførelsen af kontrolfunktioner på nogle nøglemarkeder. Der blev indgået aftale om at annullere multilateral gæld til Den Internationale Valutafond (IMF), Den Internationale Udviklingsfond (IDA) og Den Afrikanske Udviklingsfond (ADF) for lande, der viser vilje og evne, under initiativet HIPC (højt forgældede, fattige lande). Der blev aftalt en større gældsreduktion for Nigeria, Afrikas folkerigeste land. Desuden blev der taget nogle vigtige beslutninger både om størrelsen og effektiviteten af bistand, hvilket beskrives mere detaljeret senere i dette kapitel.

Mere betydeligt er det, at udviklingslande - efter det imponerende væksthiveau i 2004 - synes at have fortsat med at vokse på niveauer med indkomst pr. person, der langt overstiger OECD-lande med Afrika, der endelig viser bevis på betydelig (men stadig for lille) vækst i indkomst pr. person. I et antal lande fortsatte ledelsesindikatorerne deres

positive stigning. Den store stigning i oliepriserne bragte ekstra fordele med sig til olieeksportører og belastede væksten for andre, men dens samlede, negative effekt på udviklingslande synes i skrivende stund at have været mindre alvorlig end forventet.

Kort sagt mindede 2005 os om, at der er behov for betydelige ændringer, hvis forholdet for verdens fattige skal forbedres med noget nær den samme hastighed som antydet af MDG'erne. Men det gjorde også noget for at opbygge mere målrettede, fælles tiltag for at fremskynde udviklingen indenfor håndtering af afsavn og ulighed, som verden ikke længere kan acceptere.

OECD DAC Sekretariatet estimerer, at DAC medlemmers totale nettoudgifter til ODA vil stige fra USD 79,5 milliarder i 2004 til USD 128,1 milliarder i 2010 (i faste 2004 US dollar), en stigning på næsten USD 50 milliarder. Dette betyder potentielt den største udvidelse i ODA, som målt af DAC, siden Komitéen blev oprettet i 1960. Men til trods for opmuntrende indikationer, er der stadig usikkerhed om bistandsniveauerne, afgivet ved Monterrey for 2006, vil blive opfyldt, og til trods for et 'boom' i ODA på kort sigt, skal donorerne øge andre former for bistand betydeligt, hvis de skal nå op på højde med niveauerne, der er opstillet for 2010.

Med bistandsbudgetter der skal øges, kan bistanden så leveres på mere effektiv vis? Hvis udviklingen virkelig bliver et mere samlet, fælles foretagende, skal nedarvede bistandsmønstre ændres yderligere, og en række initiativer har omdannet måden, hvorpå mange donorer har planlagt og ydet assistance i løbet af de sidste par år. Mest markant var det, at OECD DAC med-sponsorerede Paris High-Level Forum i marts 2005, og den aftalte erklæring markerede et enestående konsensusniveau og besluttede at reformere bistanden, for at gøre den mere effektiv i kampen mod global fattigdom. Resultaterne bør stimulere lokale kræfter kraftigt til at ændre adfærdsmønstre blandt donorer og mellem donorer og modtagere på måder, der opmuntrer til en mere bæredygtig udvikling.

Byggekapacitet er den centrale og én af de sværeste opgaver at opnå indenfor udvikling. Hvad enten vi taler om den 'kompetente stat' og offentlige institutioners evne til at levere serviceydelser eller skabe et effektivt udviklingsmiljø, eller om den private sektors kapacitet, civilsamfundet eller individuelle, så er en ægte kapacitetsudvikling nøglen til en bæredygtig udvikling. Resultaterne ses sjældent hurtigt. TC og kapacitetsudvikling er på ingen måde synonymt. Men vi må se på, hvor langt TC-programmer bedre kan reflektere noget af den viden fra arbejdet hos DAC, UNDP og andre vedrørende kapacitetsopbygning, og hvordan eftergymnasiale uddannelsesprogrammer kan formes, så de støtter lokale institutioner, der hjælper med til at opbygge kapacitet. Indsatsen har alt for ofte været fokuseret på opgradering af individuelles færdigheder uden at tage højde for forbedringer af organisationernes præstationer, hvori de arbejder, for ikke at tale om den bredere institutionelle sammenhæng, som organisationerne selv befinder sig i. Dette kan føre til frustration hos den uddannede individuelle og til minimal indvirkning på organisationerne. Der kræves måske en mere strategisk og langsigtet fremgangsmåde, hvorpå man kan opgradere nøgleinstitutioner, hvor programmer til forbedring af de individuelles færdigheder så vil blive integreret.

Erfaringerne omkring kapacitetsudvikling peger hen imod en manglende vedvarende og tålmodig fremgangsmåde, hvor donorers kortsigtede projektmål forskubber langsigtede, inkrementelle ændringer. Opskaleringen af bistand i løbet af et årti giver os mulighed for at stille mere realistiske tidsrammer for kapacitetsudviklingsbestræbelsen, bakket op af mere forudsigelige bistandsstrømme. Opskaleret bistand nødvendiggør en alvorlig opmærksomhed rettet imod bistandsafhængighed, især i Afrika og i små lande generelt, og der er også behov for at anerkende den offentlige styrings risici omkring den opskalerede udfordring.

Vi er nu også på et afgørende tidspunkt på vejen mod MDG'ere og det 2015 aftalte møde. Den manglende evne til at nå målet for lige deltagelse i skoler for piger og drenge illustrerer behovet for især at reflektere over, hvordan kønsdimensionen i udviklingen kan føres videre på effektiv vis.

Der er en stigende forståelse for begrænsningerne af "kønsligestilling" som en strategi for sig selv. Der er et ægte tilsagn, individuelt og kollektivt, om at anerkende nogle af vores fejltagelser og at udforske måder, hvorpå vi kan "fremme vort spil". Vi har behov for at bruge en betydelig energi og innovation omkring tiltag indenfor nytænkning omkring bistandsydelse, at deles om vores fejltagelser, at lære af hinandens erfaringer og at arbejde kollektivt med fornyet beslutsomhed.

© OECD 2006

Denne oversigt er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af denne oversigt er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Flersprogede oversigter er oversatte uddrag af OECD publikationer oprindeligt publiceret på engelsk og fransk.

De er gratis tilgængelige på OECD Online Bookshop www.oecd.org/bookshop/

For yderligere oplysninger bedes man kontakte OECD Rettigheder og Oversættelser, Direktoratet for Offentlige Anliggender og Kommunikation.

rights@oecd.org

Fax: +33 (0)1 45 24 13 91

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
75116 Paris
Frankrig

Besøg vores website www.oecd.org/rights/

